

I

Hier ben ik dan.

Ik ben er eindelijk geraakt.

Ik ken u niet.

Dat kan ik ook over u zeggen!

Hoezo dan?

Waar bent u dan eindelijk geraakt?

Bij u. Ik wilde al lang bij u zijn.

Maar u kent mij niet.

Nog niet.

Misschien heb ik over u gehoord.

Over mij?

Ja.

Wat zeggen ze dan over mij?

Wie praat er over mij?

Ben ik vergeten.

Maar ik wist meteen dat ik naar u toe moest.
Waarom?
Een gevoel. Een verlangen.
Een verlangen?
Van mij.
Van u?
Naar u. Het was alsof u me riep.
Alsof u me lokte. Ik verlangde naar u.
Naar mij? Ik denk dat u alles verzint.
Wat wilt u van mij?
Bij u zijn. Samen zitten.
Wilt u geld? Ik zie het al. U wilt geld. Ik heb u door.
Geld heb ik al. Nee, dat is het niet.
Hoelang wilt u bij me blijven.
Een hele tijd. Een hele tijd.
Ik ga niet over één nacht ijs.
Nu ik er eindelijk ben, blijf ik natuurlijk wel even.
Mag ik zeggen dat u erg gezellig woont.
Ach...
Mooi en knus. Een heerlijk plekje.
Maar u woont hier alleen.

U mist iets. Iemand.
Iemand die er is als u thuiskomt.
Dat is wat u nodig hebt.
U mist een vriend.
Ik hoor u al aankomen: die vriend bent u?
Ik vind u nu al aardig.
Nu al?
Zo is dat.
U overdrijft.
Ik wil dat u weggaat. Dit is mijn huis.
Ik heb mij nog niet voorgesteld.
Excuseer, excuseer.
Mijn naam is Verdonck.
Gaat u weg.
Ik heb u zelfs nog niet de hand geschud!
En u wil al dat ik wegga.
Verdonck.
Vangenechten.
Dat is dus geregeld.
Dus nu kunt u gaan dus.
U hebt warme handen.

Een stevige handdruk. Daar hou ik van.

Laat u me nu met rust!?

Rust.

Daar zegt u wat.

Ik moet even rusten.

Het was een verre tocht.

Welke tocht?

Mijn tocht naar u.

Waar komt u dan vandaan?

De Molenstraat.

Dat is hier om de hoek! Vlakbij!

Ik heb wat omwegen gemaakt, dat geef ik toe.

En ik ben ook niet al te best te been.

Dat mag u ook gerust weten.

Ik heb u lang gezocht.

Maar u kent mij helemaal niet.

Het enige dat u van mij weet, is dat ik warme
handen heb!

U hebt een mooie stem.

Ook dat nog!

En u ziet er grappig uit als u zich opwindt.

Gaat u mij uitlachen?

In mijn eigen huis?

Politie!

Politie!

Help!

U hebt mooie ogen.

Echt?

Ik vind van wel.

Goed, enfin, als het zo zit... desgevallend... rust u
even uit. Maar als ik het zeg, moet u vertrekken.

Ik beloof het.